Ett Qvinnoöde.

Berättelse af Sigurd.

Forts. från föreg. nr.

[illegible] skakades som af en frostbrytning och såg i tanken framför sig [illegible] mörka, trotsiga ansigte, hvars [illegible] var han sednast kysst.

[illegible]sar Gudmundson ett ögonblick [illegible]tanade de unga, hviskade hon till [illegible] som:

— Men tror du i alla fall att [illegible]ndersektern tycker om att så här komma med på en familjemiddag [illegible]er hans egen yngste länsman sitter [illegible] hedersgäst?

Han klappade henne vänligt på [illegible]uldran och sade

— Den galbiguten! Han har, min [illegible], inte sina vix [illegible]ffärer så ställda [illegible] han vågar mucka när Torsten Gudmundson säger: "Sitt ner [illegible] [illegible]fva i sig, herre!"

Så drog han Eva vid handen med sig ut till fästfolket, och började med en ifver, hvarat hon först[illegible]

— Nå, bror Wallmark, när få vi komma på ett bröllop?

— Ja, jag skulle [illegible] komma [illegible] i ordning och spara till bosättning, och så —

— Prata inte gojande gosse! Då blir det [illegible] är lifliig och blodet är varmt och hjärtat ungt, [illegible]ka' man passa [illegible]. Vill du, får du bo gratis i stora [illegible]yggningen på Strandsala, som [illegible] [illegible]va tråbolag köpt bara för skötens skull, och ser du efter ändsigen i te[illegible] för af[illegible]

[illegible] i månaden [illegible] ordet, och så får [illegible] bolagets hästar och slipe[illegible] kopa [illegible] pälle.

[illegible] en o verljeklig fästmannen hade [illegible]rar i [illegible] tackande [illegible]tryckte storsrägerns hand, och Elin log ännu en gång [illegible] mot Gudmundsons hals. Man [illegible] [illegible] styrket vände hon bort i sista ögonblicket", såsom Wallmark efteråt [illegible] förnöjd antörtrodde sin vän vice pastorn derhemma vid den omständliga skildringen af denna märkliga [illegible]dags händelser.

— Eva — ljöd Gudmundsons röst skyggt och bedjande ett ögonblick derefter ute i serveringsrummet.

— Ja, hvad vill du, Torsten? svarade hon i trött ton och tillade innan den hann svara: Tack för all din vänlighet mot Wallmark!

— Åh — det är ingenting — alls ingenting— Eva, är du ännu mycket ond på mig?

Det var denne omöjligt att svara. Hon klappade slappt hans hand.

— Du tror väl på mig? Du förstår väl att det jag sade i går bara förlviflade fantasier för du var så på mig, fantasier utan ett spår af verklighet eller mening, Eva?

— Ja det något du vill? Jag skall [illegible] kokerskan just nu.

— Nja — si — [illegible] kan [illegible] komma ut, och jag vet inte [illegible] hvar bockskal [illegible] var i går aftonden stackars fl — fröken Krok [illegible]ske har burit sig litet oförsi[illegible] [illegible] kom [illegible] — Bara döda pratet — förtalet i sin[illegible] som det heter, Eva — Men naturligtvis inte ha den [illegible] att du inte tar vänligt emot [illegible]

— Hvem? stönade Eva o[illegible] sig tungt mot bordet.

— Jo, Eva, jag bjöd frö[illegible] också, du. Bara för att [illegible]pest och de onda tungor[illegible] flöden — Men vi ha ännu [illegible]qvar, och jag kan ge he[illegible] om det på minsta sätt [illegible]

— Hon skulle annat[illegible] skulle kunna komma?

— Tja — hvad tuvin[illegible] stackars unge flicka, [illegible]nnat [illegible] att räida sitt rykte [illegible] middagen, kära [illegible] Nej, sådan är hon [illegible] g kan visst ga åte[illegible]

Eva rätade upp [illegible] med bedöfvad [illegible]

— Det behöfs in[illegible] är välkommen. [illegible] bords med den [illegible] stille jag inte och [illegible] båda?

De få öfriga m[illegible] dock tilräckligt [illegible] ohöljdaste fö[illegible] för att göra d[illegible] lifliig Landsh[illegible] [illegible]linnan co[illegible] och arack [illegible]ira på [illegible]kmark [illegible] kiltet på [illegible] [illegible]e lärsm[illegible] Men e[illegible] likså pa[illegible] nader [illegible] på åt. [illegible] serverad med en bland[illegible]stolet, [illegible] kokta bohvetegryn och det [illegible] förra k[illegible] hjärtat och lefvern af djuliister, [illegible] hans [illegible]d har sin kokta skinka, fröke[illegible]iff, sin kalkon och — last [illegible]konv[illegible]east — sin plumpudding.

[illegible]d sina ostron, sina Nicolas[illegible]h choklad, och Belgien [illegible] den sedvanliga julfågeln, [illegible] och våfflor.

[illegible]ien äro särskildt två rätter [illegible]mat. nämligen mandelsoppa [illegible]sugo", ett slags stor fisk, [illegible]kes i olja med citron och [illegible]

[illegible]rtugal äter man kalkonstek [illegible]el, samt gris- och ankstek [illegible]pudding och ett slags ost-

[illegible] äta sig i juletid äl[illegible] väl smaka. jämte ma[illegible] och stekt gås, fyl'd med [illegible]anjer.

I Schweiz är det brukligt att äta gåsstek och gräddkaka, under det [illegible]an i Frankrike jämte den vanliga [illegible] förtär en me[illegible]

[illegible]å kaffet serverad[illegible] efter middagen, hviskade till Eva:

— Hade jag vetat att du skulle visa henne uppenbart förakt, s[illegible] [illegible] varit bättre du öppet sa[illegible]

Det lyste rött för Evas ögon, hon kände det vildjur, vi, mer och mindre kufvadt, alla bära inom oss, resa sig, och det skulle varit henne en outsäglig vällust att få slingra det likörglas, hon höll i handen i den der flickans ansigte den skrika ut skammen inför hela verld n.

Men borta vid divanbordet stod hennes lille [illegible]ge, vackra gosse i sin [illegible]aya sammetstalus och talade om för de främmande tanterna, hvilka [illegible] i album[illegible] Och derborta i dörren stod lilla syster strålande af lycka och tacksamhet och ifrigt talande med den mäktige svågern, under det [illegible] [illegible] hade och mannen [illegible] [illegible] vackra, [illegible] vaomb[illegible] hemmet slöt sig omkring henne, qväfvande [illegible] [illegible] [illegible]ständighetsyttring [illegible] [illegible]

Hon hämtade, och [illegible] [illegible]äftes häftigt. På [illegible] skulle hon ha luft, om [illegible] stoto qväfvas och [illegible], om harmens [illegible] henne ock [illegible] voro bundna [illegible], och h[illegible]

Hon [illegible] vi[illegible]des då hon med [illegible] i hand gick [illegible] fram till fröken Krok, som stod och lediglt och reklfullt men med sitt v[illegible]liga [illegible] [illegible]kimmer öfver [illegible] mö[illegible]ka, [illegible]rade drigen, tala [illegible] [illegible] värdeb[illegible] en af [illegible] unga fru [illegible] Evas [illegible] tydlig af [illegible] hörs[illegible]tet hvar och sade:

— fröken Krok [illegible] [illegible] att [illegible] en cupp[illegible]kam va[illegible] dig[illegible]er i dag; men [illegible] [illegible] [illegible]